

18de JAARGANG, NR. 337
4 MEI 2020

IN DIT NUMMER (ONDER MEER):

- 1 NIEUWS**
- 6 JAZZ OP PAPIER**
Haagse jaren NSJF (Jan J. Mulder)
- 7 JAZZ OP DE PLAAT**
Baars-Buis, Warren Byrd, New York
Second, Roberto Magris, Redbourg
Group, Sun-Mi Hong e.a.
- 13 JAZZ IN QUARANTAINE**
Warren Byrd & Saskia Laroo
- 14 Frank Hewitt (Erik Marcel Frans)**

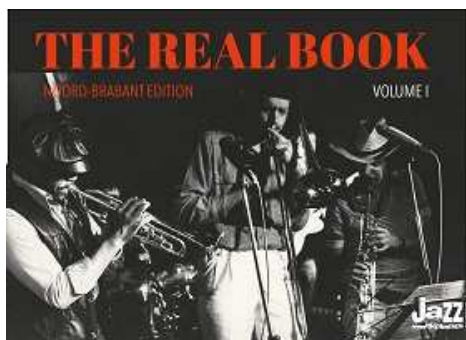
NR. 338 KOMT 25 MEI UIT

16,5 JAAR JAZZFLITS
01 09 2003 - 01 03 2020

NIEUWS

Real Book Noord Brabant in de maak

Het team van de Jazzwerkplaats Den Bosch gaat een Real Book Noord Brabant (Vol. 1) maken. In het boek komen 'standards' die in de afgelopen vijftig jaar zijn geschreven door Brabantse jazzmuzikanten en improvisatoren. Onder meer werk van pianist Rob van Bavel, trompettist Jeroen Doomernik, saxofonist Mete Erker, pianist Harmen Fraanje, bassist Hein Van de Geyn, drummer Pieter Bast, saxofonist Paul van Kemenade, trompettist Angelo Verploegen, pianist Jeroen van Vliet en trompettist Eric Vloeimans wordt gebundeld. In totaal verleent een dertigtal scribenten zijn of haar medewerking.

De omslag van het Brabantse Real Book.

Het wordt 'een bundel met de leukste, de mooiste, de meest ontroerende en stoere composities', beloven de samenstellers. Tijdens de samenstelling van het Real Book worden op de website van Jazzwerkplaats Den Bosch van tijd tot tijd al wat tipjes van de sluier opgelicht.

Info: <https://www.jazzwerkplaats.nl/>

ia77

JazzFlits

ONAFHANKELIJK JAZZPERIODIEK SINDS 2003

Zangeres Jazzmeia Horn zou in juli in Rotterdam tijdens het North Sea Jazz Festival optreden. (Foto: Joke Schot)

GEEN NORTH SEA JAZZ FESTIVAL 2020

Als gevolg van het overheidsbesluit om tot 1 september geen vergunningen meer aan evenementen te verlenen is het doek gevallen voor het North Sea Jazz Festival 2020 (10, 11, 12 juli). Het festival is verplaatst naar volgend jaar, als vanouds in Ahoy, Rotterdam.

"Dit vinden we uiteraard ontzettend jammer, maar we scharen ons volledig achter de maatregelen die nodig zijn om de verspreiding van het virus zo goed en snel mogelijk te stoppen", aldus een verklaring op de website van het festival. Het programma was rond, de artiesten geboekt en zelfs al uitverkocht. Het North Sea Jazz Festival maakt deel uit van het initiatief 'Bewaar je ticket, geniet later'. De gekochte kaarten blijven daarom geldig voor het North Sea Jazz Festival 2021 (9, 10, 11 juli). Desgewenst kan wel geld terug worden gevraagd. Ook North Sea Round Town, het festival dat in Rotterdam het North Sea Jazz Festival voorafgaat met 450 artiesten verspreid over 125 openbare locaties, gaat niet door.

[...vervolg op de volgende pagina linksboven](#)

CORONABERICHTEN

Jazzfestivalzomer (vervolg pagina 1)

Dit jaar zou het 15-jarig bestaan worden gevierd, maar dat wordt nu doorgeschoven naar 24 juni – 11 juli 2021. Festival-directeur Michelle Wilderom: "We hopen op betere tijden, wanneer we iedereen weer mogen verblijden met livemuziek tot in de verste uithoeken van de stad."

Ook de volgende festivals gaan niet door: het Meer Jazz Festival (5, 6 juni, Hoofddorp), Swingin' Groningen (11, 12, 13 juni), Jazz aan de Maas (12, 13, 14 juni, Roermond), Zeeland Jazz Festival Terneuzen (12, 13, 14 juni), Zeeland Jazz Festival Middelburg (19, 20, 21 juni) en de Groningse Zomerjazzfietstour (28, 29 augustus). Tevens vervalt het evenement inJazz (25, 26 juni, Rotterdam). Met het annuleren van Swingin' Groningen gaat tevens een streep door het programmaonderdeel Northern European Jazz Talent Contest. Vanwege de vele onzekerheden was het voor de organisatoren geen reële optie om het festival naar later dit jaar te verplaatsen.

Toekomst Village Vanguard onzeker

Deborah Gordon, eigenaar van The Village Vanguard in New York, ziet de toekomst van haar jazzclub met angst en beven tegemoet, zo vertelt ze 21 april op JewishInsider.com. De club is evenals alle andere New Yorkse clubs sinds 16 maart gesloten en de meeste personeelsleden zijn ontslagen. Het zal lang duren voordat de schade na een heropening is hersteld, denkt ze. De Village Vanguard is in een kelder gevestigd op Seventh Avenue in Manhattan's West Village. Of mensen na de heropening nog met velen in zo'n kleine ruimte willen zitten, is de vraag. Verder draait de club voor een deel op toeristen uit Europa en Azië, en hoe snel melden die zich weer? Sympathisanten hebben al financiële steun geboden en verder overweegt Gordon met betaalde live-streams inkomsten te gaan verwerven. Pianist Fred Hersch wil wel komen spelen: "I would do anything for the club. It's such an important part of my universe. The Vanguard closing would be like the end of New York." Gordon is strijdlustig: "We're not shutting down. The moment I have that thought I push it out of my head." The Village Vanguard dankt zijn vermaardheid mede aan de vele live-cd's die er werden opgenomen. Onder anderen van pianist Bill Evans, saxofonist John Coltrane, gitarist Kenny Burrell, het Thad Jones/Mel Lewis Orchestra en saxofonist Art Pepper.

Steve Lehman. (Persfoto)

PI RECORDINGS VERKOOPT NIEUWE MUZIEK NU VIA PLATFORM BANDCAMP

Pi Recordings, het New Yorkse avant garde-label, brengt vanwege de coronacrisis voorlopig geen fysieke cd's uit. Wel wordt via Bandcamp elke twee weken nieuwe muziek aangeboden. Liefhebbers kunnen gratis een stuk beluisteren en tegen betaling van minimaal 5 dollar (of een vrijwillig hogere bijdrage) het bijbehorende album als download bestellen.

Het eerste album in de reeks 'This Is Now: Love In The Time Of COVID' is van saxofonist Steve Lehman en heet 'Xenakis And The Valedictorian'. Lehman nam tien solostukken op in zijn auto, gezeten op de passagiersstoel. "In the midst of homeschooling my two young children and remote teaching at the California Institute of the Arts, I set aside one hour everyday to work on solo saxophone repertoire", vertelt Lehman op Bandcamp. Van 25 maart tot 15 april nam hij al zijn repetities op en koos daaruit het beste materiaal. Labeleigenaar Seth Rosner heeft genoeg voorraad voor twee maanden, zo vertelt hij in jazzmagazine Downbeat. Hij stelt ook werk van de pianisten Vijay Iyer en David Virelles, en percussionist-pianist Tyshawn Sorey in het vooruitzicht. Met de opbrengsten kunnen de betreffende musici voorzien in de kosten van hun levensonderhoud. Ook kunnen ze deze aanwenden om andere door de pandemie getroffen jazzmusici te helpen.

Meer info: <https://bit.ly/2VuopC1>

Brussels Jazz Weekend slaat jaar over

Er komt geen Brussels Jazz Weekend op een ander moment dit jaar. Het festival, dat eind mei gehouden zou worden, schuift door naar 28, 29 en 30 mei 2021. Jazzliefhebbers worden als soelaas verwezen naar de podcastreeks van het festival over de geschiedenis van de jazz. Daarin vertelt Frederik Goossens, jazzhistoricus en journalist, zijn versie daarvan met de medewerking van Jazz Centrum Vlaanderen.

Meer info: <https://bit.ly/3cyw3Ri>

CORONABERICHTEN

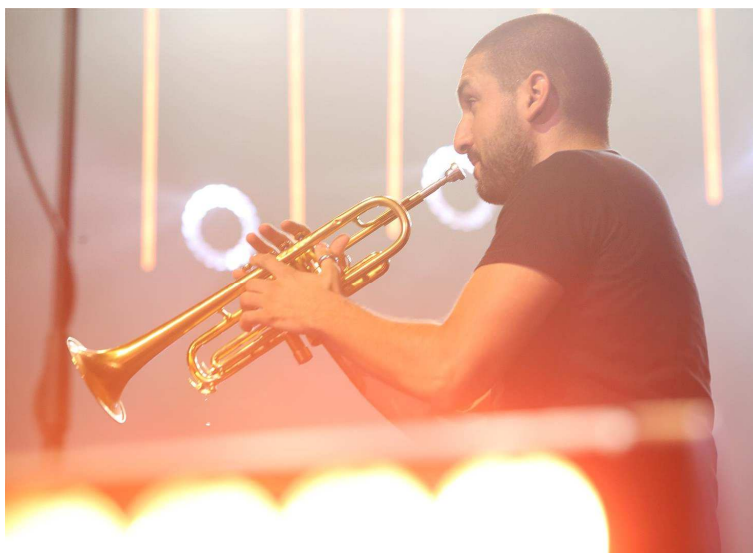
EFRAÏM TRUJILLO: "IK BLIJF BEZIG MET CREËREN"

Saxofonist Efraïm Trujillo vindt het jammer dat de waarde en het belang van muziek ondersneeuwen in dit coronatijdperk. "Omdat er de komende tijd geen concerten of cd-presentaties kunnen worden gegeven, geen festivals georganiseerd en geen projecten ontwikkeld, wordt er ook weinig over muziek geschreven. Er is nu eigenlijk alleen aandacht voor de schaduwzijden van het artistenbestaan, onze moeilijke financiële situatie en de afhankelijkheid van subsidies en overheidssteun", meent hij.

Zelf ziet Trujillo zich geconfronteerd met vragen als 'hoe geef ik in het coronatijdperk invulling aan mijn kunstenaarschap?', 'hoe kan ik mij blijven ontwikkelen?', 'hoe kan ik mijn podiumpresentatie aanpassen aan de eisen van 'het nieuwe normaal'? en 'wat zijn de alternatieven voor mij als (podium)artiest?'. Maar daarnaast probeert hij 'net als alle andere kunstenaars bezig te blijven met creëren'. Zo schreef hij onder meer 'The freedom trail', een nummer voor zijn 'favoriete' band The Preacher Men (met Rob Mostert op Hammond orgel en Chris Strik op drums). Het is opgedragen aan iedereen die in zijn of haar vrijheid is beknot. Trujillo: "Wij namen de partijen alle drie thuis op waarna ik de muziek mixte en masterde". Het nummer is sinds 1 mei te vinden op iTunes, Spotify en YouTube: <https://bit.ly/2RWFyIt>.

Verder nam Trujillo een stuk op met het Amsterdam Funk Orchestra. Dat zou in mei een nieuw album opnemen, maar dat is nu niet mogelijk. In plaats daarvan werd vanuit huis Trujillo's nummer 'Slap it up (The Homebrew Sessions part 1)' opgenomen. Trujillo maakte voor iedereen een zogenoemde 'guide track': "Met die track als begeleiding hebben de muzikanten hun partij thuis opgenomen, vaak met niet meer dan een telefoon. Die twintig opnames (beeld en geluid) heb ik aan elkaar geplakt, bewerkt. Met het resultaat is iedereen zo tevreden dat wij besloten hebben om op deze manier een album op te nemen. Ik vind het prachtig dat het orkest op deze manier toch samen muziek kan blijven maken." Bekijk de video van dit nummer hier: <https://bit.ly/3cCkw3m>.

Volg ons ook op:
<https://www.facebook.com/Jazzflits>

Ibrahim Maalouf, hier in 2016 op North Sea Jazz, stond op het programma van Gent Jazz 2020. (Foto: Joke Schot)

'FESTIVAL GENT JAZZ BLIJFT BESTAAN'

Het annuleren van de komende editie van het festival Gent Jazz is een tweede aderlating in korte tijd, zegt organisator Bertrand Flamang. Vorig jaar zegde Sting af, wat een fikse kostenpost was: "We wachten vandaag nog steeds op een smak geld van de verzekering maar hebben intussen wel alle tickets terugbetaald. Maar Gent Jazz blijft bestaan. Onze partners geloven nog steeds in ons en dat is het belangrijkste."

De voorbereidingen van het festival, dat in juli gehouden wordt, beginnen al in september, zodat het programma voor 2020 al helemaal klaar was. Bertrand Flamang: "Dit (het annuleren van overheidswege; nvdr) is dus een zware klap. We proberen er nu voor te zorgen dat zo veel mogelijk namen meteen bevestigen voor de editie 2021". Hij denkt niet dat de reeds verkochte kaarten helemaal terugbetaald worden: "Als iedereen in de festival-sector alle tickets zou moeten terugbetalen, zouden er rampen gebeuren. Het plan is dat de tickets geldig blijven voor de komende twee jaar." Er is ook positief nieuws voor het festival. De gemeente Gent is van zins om Gent Jazz de komende zes jaar jaarlijks een bedrag van 260.000 euro als subsidie te geven. Ook andere Gentse festivals krijgen zo'n meerjaren-garantie.

Bron: HLN.be, 16 april 2020

Jazzahead!-alternatief: digitale sessies in september

Omdat het evenement Jazzahead! eind april in Bremen niet door kon gaan, is als alternatief een aantal digitale sessies in voorbereiding. Die moeten in september gaan plaatsvinden. Deze sessies richten zich op een specifiek land of regio. Experts worden uitgenodigd om geselecteerde jazzscenes op internet te presenteren. In ieder geval de Duitse en Canadese jazz worden onder de loep genomen. Canada was dit jaar partnerland en tal van Canadese jazzmusici zouden naar Duitsland komen. Dit gaat nu volgend jaar gebeuren. Ook de diverse showcases van het evenement worden een jaar doorgeschoven. De deelnemers kunnen nu al op YouTube beluisterd worden. Jazzahead! 2021 is van 29 april tot 2 mei.

Kijk hier naar de compilatie met bijna veertig groepen:
<https://bit.ly/2VtAjMk>

CORONABERICHTEN

JAZZJOURNALIST BEZORGD OVER TOEKOMST VAN DE JAZZ

De prominente Amerikaanse jazz-journalist Howard Reich vreest het ergste voor oudere jazzmusici. En daarmee ook voor de jazz, want veteranen zijn van groot belang voor de overdracht van de muziek. Om een aantal redenen zijn oudere jazzmusici extra kwetsbaar voor het coronavirus, betoogt hij op 21 april in The Chicago Tribune.

Aan het coronavirus bezweken al pianist Ellis Marsalis, saxofonist Lee Konitz, trompettist Wallace Roney, gitarist Bucky Pizzarelli, bassist Henry Grimes en veel andere mindere bekende artiesten, zo stelt hij vast. Dat is in Reichs ogen niet toevallig. Oudere jazzmusici zijn om een aantal redenen extra kwetsbaar. Veel musici tobten al met hun gezondheid. Jazzmusici leven van optreden naar optreden en hebben, afgezien van de sterren, vaak geen goede medische verzorging. Wat ze in hun jeugd veronachtzaamden kan nu zijn tol eisen. Ook ontberen veel jazzmusici de voordelen die aan een vaste baan verbonden zijn, zoals doorbetaling bij ziekte en vakantie, en een pensioen. Jazzmusici werken al hun hele leven flexibel. Ze lijden eronder en gaan er dood aan, al sinds het begin van de muziek ruim een eeuw geleden. Door hun marginale bestaan staan jazzmusici zwak in de strijd tegen het coronavirus, aldus Howard Reich.

Met de dood van oudgedienden verdwijnt de kennis, ervaring en wijsheid van jazzmeesters. Die kunnen ze niet meer overdragen. Jazz leer je immers volgens Reich op het podium op het moment zelf, voor een luisterend publiek, als de verwachtingen en de druk het grootst zijn. Daar kunnen Marsalis, Konitz en Roney hun muzikale kennis niet meer delen. En dat geldt, meent Reich, eveneens voor de vele jazzdoden waar we niets over lezen en alle doden die nog zullen volgen. Ze zullen optellen tot een verlies van een dimensie die nog niet te berekenen is. Wat zal het voor de jazz betekenen als de grootste jazzmusici plotseling verdwijnen, zo vraagt Reich zich af. Hij weet het niet, maar is niet onbezorgd: "We're about to find out."

Volg ons ook op:
<https://www.facebook.com/Jazzflits>

Drummer Maria Portugal, dit jaar 'improviser in residence' van Moers, treedt op tijdens het online-festival. (Foto: Filipe Franco)

MOERS FESTIVAL GAAT (ONLINE) DOOR

Het jaarlijkse jazzfestival Moers, vlak over de grens bij Venlo, wordt dit jaar online gehouden. De musici is gevraagd om als gepland in de Festivalhalle te komen spelen, maar dan voor de camera en zonder publiek. De concerten worden live of in samenvatting uitgezonden op de website van het festival of die van Arte.Concert. Het festival vindt plaats van 29 mei tot en met 1 juni.

De plannen kunnen alleen doorgaan als er tijdens de Pinksterdagen weer gereisd mag worden in Europa. En als musici voor deze opzet voelen. In ieder geval saxofonist John Zorn komt niet, omdat hij zijn muziek niet op internet gestreamd wil zien. Pianiste Irène Schweizer valt door haar leeftijd in een coronariscogroep en blijft daarom ook liever thuis. Op de Moers-website wordt geregeld de laatste stand van zaken vermeld.

Meer info: <https://moers-festival.de/>

Billy Joel schenkt 25.000 dollar aan Smalls en Mezzrow

De charitatieve stichting van pianist-popzanger Billy Joel heeft 25.000 dollar overgemaakt aan de SmallsLIVE Foundation. Deze stichting zamelt op dit moment geld in om de New Yorkse jazzclubs Smalls en Mezzrow op de been te houden in de periode dat deze noodgedwongen gesloten zijn. "Hopefully we can relieve some of their hardship and make things a little easier during this crisis", aldus Joel op zijn website. Billy Joel studeerde bij pianist Lennie Tristano en maakt regelmatig gebruik van jazzmusici op zijn albums en als begeleiders tijdens optredens.

Evenement inJazz 2020 krijgt interneteditie

Het jaarlijkse netwerk- en showcase-evenement inJazz gaat niet door. Het zou op 25 en 26 juni plaatsvinden in Rotterdam. De organisatie werkt aan een alternatief via internet. Hoe dit vorm zal krijgen is voornamelijk nog niet bekend. Wel zal in ieder geval de bekendmaking van de Boy Edgar Prijs 2020 er deel van uitmaken. De organisatie van inJazz heeft een Spotify-speellijst gemaakt met 162 nummers van artiesten die in de jaren 2016 tot en met 2019 op het evenement te horen waren.

Luister hier: <https://spoti.fi/359a15h>

OVERIGE BERICHTEN

Joshua Redman in 2018 op het North Sea Jazz Festival. (Foto: Joke Schot).

Joshua Redman directeur jazz bij conservatorium San Francisco

Saxofonist Joshua Redman is benoemd tot artistiek directeur van de afdeling Roots, Jazz & American Music (RJAM) van het San Francisco Conservatory of Music (SFCM). Deze afdeling is drie jaar geleden opgezet. Joshua Redman: "I recently heard some RJAM students. They sounded well-studied, highly proficient, fluent, energetic, virtuosic, yet strikingly also with their own emergent identities and approaches. I am delighted to be joining them on their musical journeys." (bron: nonesuch.com)

Zangeres Annie Ross in financiële problemen

Zangeres Annie Ross (89), onder meer bekend van de zanggroep Lambert, Hendricks & Ross, verkeert in financiële problemen. Ze moet thuis dag en nacht medische hulp hebben, omdat haar leven risico loopt als ze nu wordt overgebracht naar een zorginstelling. Via gofundme.com is een crowdfunding-actie gestart die 30.000 dollar moet opbrengen. "Our sole objective is to keep Annie safe in her own environment at home as she is at extreme risk for COVID-19 during this time to relocate to a skilled nursing facility or to face any potential hospitalization", aldus de organisator van de actie.

Info: <https://bit.ly/3eLJPSE>

CORONABERICHTEN

Satoko Fujii en Natsuki Tamura dagelijks live op Facebook

Pianiste-componiste Satoko Fujii en trompettist-componist Natsuki Tamura geven elke dag een concert op Facebook. Ze zullen solo optreden, maar ook samen. Ze spelen op verschillende tijden, zodat hun concerten in alle werelddelen overdag te zien zijn. In Nederland en Vlaanderen zijn de twee op vrijdag, zaterdag, zondag om 11.00 uur te zien. De andere dagen 's nachts.

Meer info: <https://www.facebook.com/fujii.satoko>

Mack Avenue geeft musici opbrengst websiteverkoop

Om de artiesten van het label financieel tegemoet te komen, krijgen zij de volledige opbrengst van de cd's en elpees die van 30 april - de Internationale Jazzdag - tot en met 3 mei via de website van Mack Avenue worden verkocht. Onder anderen de vocalisten Cyrille Aimée, Cécile McLorin Salvant en Veronica Swift, de toetsenisten Joey DeFrancesco en Aaron Diehl, en bassist Christian McBride staan onder contract bij het label. "Almost everyone I know—musicians, managers, venue owners and booking agents—are facing unemployment or worse for an unknown amount of time," zegt Will Wakefield, hoofd A&R, "We want to be there to help in whatever way we can." De website van Mack Avenue biedt ook de mogelijkheid om zonder aankoop een bedrag aan de musici van het label te doneren.

Leden JLCO schrijven stuk via estafettesysteem

De leden van het Jazz at Lincoln Center Orchestra hebben gezamenlijk een stuk geschreven: 'Quarantine blues'. Dat deden ze in estafettevorm. Na enkele maten nam steeds een collega het stokje over om een volgend deel voor zijn rekening te nemen. Uiteindelijk werd het stuk vanuit huis via ieders mobiele telefoon gezamenlijk opgenomen. Het idee kwam van tenorsaxofonist Victor Goines. Orkestleider Wynton Marsalis zette de eerste maten op papier, daarna volgde Goines zelf, toen altsaxofonist Ted Nash en zo voort. Dertien van de zestien leden leverden een bijdrage. Het resultaat staat onder meer op YouTube.

Beluister het stuk hier: <https://bit.ly/2VK0GqU>

JAZZ OP PAPIER

LOGISTIEK

Max van den Broek.

**North Sea Jazz Festival :
de Haagse jaren**

volgens Theo van den Hoek

Soesterberg: Uitgeverij Aspekt, 2020.

133 pag. : ill. ; 21x21 cm.

ISBN 978-94-6338-867-2 pbk.

Prijs 20 euro.

Den Haag, juli 1985. Voor de dertiende van die maand stond Miles Davis gecontracteerd. Promotor George Wein had voor Miles nog een concert ingelast in Sevilla in Zuid-Spanje, op de elfde. Dat kon net, omdat afstanden per vliegtuig werden afgelegd. Maar het instrumentarium - en dat was nogal wat - zou over land vervoerd worden en een vrachtwagen zou nooit op tijd kunnen zijn. Dat moest dus opgelost worden. De aangewezen man hiervoor was Theo van den Hoek.

Van den Hoek was door de baas van het North Sea Jazz Festival, Paul Acket, aangesteld als manusje-van-alles, maar hij had zich opgewerkt tot de verantwoordelijke man van de productie en later de logistiek. Dat betekende dat op het juiste tijdstip de versterkers en drumsets op het juiste podium stonden. Maar hij moest ook zorgen voor de opvang van de artiesten en het vervoer van de instrumenten van het vliegveld naar het hotel. Er kwam steeds meer bij kijken: de beveiliging, de bewegwijzering in het gebouw en dat alles zonder de gemoedelijke sfeer aan te tasten. Zo kon je altijd rustig weglopen, als de muziek je niet beviel, en aan de hand van een door de organisatie ontworpen tijdschema zien waar op dat moment een ander concert plaatsvond. En in de eerste jaren hoefde je nog niet bang te zijn dat de toegangsdeur was afgegrendeld: er waren altijd voldoende stoelen en, als dat zo uitkwam, schoof je aan op de grond. Over al deze beslommeringen en nog veel meer doet Van den Hoek nu een boekje open. Zijn verhaal is in begrijpelijke termen opgetekend, deels letterlijk, deels naverteld door journalist Max van den Broek. Het boek valt grofweg in drieën uiteen: de hoofdmoot wordt gevormd door Van den Hoeks ervaringen achter de schermen; in 'de gedwongen verhuizing' aan het slot geeft hij uitgebreid zijn visie op de omstandigheden die geleid hebben tot het vertrek naar Rotterdam.

Het middengedeelte - 'de Acket-formule' - bevat verhalen over de eisen ('riders') die de artiesten van tevoren stelden, variërend van een potje thee tot een dure cognac, vervoer per limousine en de wijze van betalen. Dee Dee Bridgewater vroeg om zwarte handdoeken: als ze haar gezicht af wilde deppen zouden anders haar make-upvlekken op de film te zien zijn. Charlie Haden verlangde een extra suite voor zijn contrabas. Benny Goodman vertikte het zijn kamer uit te komen om het vliegtuig naar Londen te halen: hij had het gevoel geleefd te worden. In de meeste gevallen kon aan de wensen worden voldaan, maar er waren lastposten bij die hoe langer hoe meer noten op de zang hadden; het liep soms uit op pure chantage. Van den Hoek neemt hier geen blad voor de mond en noemt degenen met kapsones met naam en toenaam.

In dit hoofdstuk ook iets over de programmering. Acket's succesformule bleef gehandhaafd: een mix van diverse genres. Maar het maakt wel verschil of je dat ziet vanuit een jazzliefhebber als Acket, of vanuit degene die op dat gebied van huis uit een leek was.

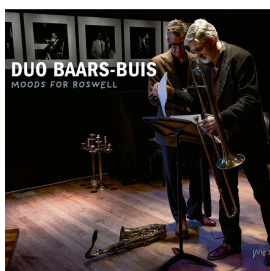
Het boek bevat achtendertig paginagrote foto's, waaronder een aantal die een indruk geven van het gebouw, de zalen en het legendarische dakterras. Helaas kan niet getoond worden hoe je dat pas via een klim langs een smalle trap kon bereiken.

De uitvoering van het boek, alsook het lettertype, is eenvoudig en zakelijk gehouden. Gezien het aantal spelfouten is er geen eindredacteur aan te pas gekomen. En de Bird-Award is een onderscheiding, vernoemd naar saxofonist Charlie Parker (niet: trompettist) en zijn bijnaam was niet The Bird, maar gewoon 'Bird'. **Jan J. Mulder**

JAZZ OP DE PLAAT

DUO BAARS-BUIS Moods For Roswell Wig

Vijftien jaar geleden nodigde Ab Baars trombonist Joost Buis uit als gast bij zijn trio. Het resulterende album, 'Kinda Dukish', bevatte tien stukken uit het repertoire van hun beider favoriete jazzcomponist: Duke Ellington. Nu is het tweetal te horen op een nieuwe cd, maar dan zonder andere instrumenten – gewoon, twee blazers, niks meer, niks minder. En hoewel de titel, 'Moods For Roswell' anders doet

vermoeden, betreft het hier weer hun herinterpretaties van kleinoden van de hand van Ellington en Strayhorn. Het 'raadsel' wordt verklaard door een berichtje van trombonist Roswell Rudd dat staat afgedrukt in het hoesje van de cd. 'Nothing like

Ellingtonia anywhere anytime. Especially clarinet & trombone! The way U2 do it.' Een fraai compliment van de Amerikaanse trombonemaestro met wie Baars twee tours ondernam. Hoe terecht die lof is, kunnen we zelf ervaren op 'Moods For Roswell'. Want de tien stukken zijn weliswaar volledig eigen creaties (de stukken staan op naam van Baars en Buis, met als aantekening dat het aanpassingen van muziek van Ellington en Strayhorn betreft), maar met bijzonder veel liefde, warmte en respect voor de oorspronkelijke bedenkers. Baars speelt grotendeels klarinet, en doet dat met een dosis lyriek die we niet zo van hem gewend zijn. De steelligheid in zijn toon en frasering, die zo typerend zijn voor zijn spel, komen slechts sporadisch aan bod. Bijna het hele dikke half uur dat de cd beslaat, zorgen Baars en Buis voor een weldaad aan klanken die je omvatten als een favoriete wollen trui. Dat wil niet zeggen dat ze het publiek willen behagen of muzikale uitverkoop houden. Integendeel, ze creëren een eigen muzikale wereld. Daarin is volop ruimte voor blues (zoals in 'Hopkins Rudd' en 'Handwoven'), maar ook bigband-achtige collectieven ('Two ways') en een Charles Ives-achtige mars ('Little march'), die ook op z'n Ives knetterend uit de bocht vliegt. Het album eindigt met het titelstuk, dat gebaseerd is op 'In a sentimental mood'. Met de zachte klanken van de shakuhachi en de fluisterende, lange trombonenoten is het een wonderbaarlijk mooi eerbetoon aan hun muzikale held én vriend. Want als er iets spreekt uit het gehele album, dan is het liefde en vriendschap.

Herman te Loo

Bezetting:

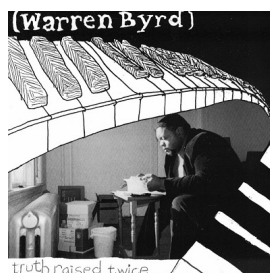
Ab Baars (klarinet, tenorsax, shakuhachi), Joost Buis (trombone).

Hier speelt het duo 'Mr Gentle Mr Cool':
<https://youtu.be/8ETQgEbonO4>

Bent u op zoek naar de recensie van een bepaalde cd? Klik hier: <http://bit.ly/2eGAA92>

WARREN BYRD Truth Raised Twice Byrdspeak 1

Toen ik 'Truth Raised Twice' opzette kwamen er meteen beelden naar boven van de saxofonisten Don Byas en Ben Webster. Beiden woonden jaren in Nederland, vrijwel niemand merkte ze op en ze speelden nauwelijks in ons land. Daar hebben we later een boel spijt van gekregen. Pianist Warren Byrd leeft al jaren net zo onopgemerkt in Amsterdam. Niet dat Byrd voor de jazz net zo belangrijk is

geweest als Byas of Webster, zeker niet, maar deze cd laat wel horen dat we een geweldige jazzpianist in ons land hebben die we zelden of nooit horen, zeker niet in het trioformaat waarin zijn spel schittert. De cd is al in 1999 opgenomen en

heeft meer dan twintig jaar geen kans gekregen om op de markt te komen. Nu wordt hij op 15 mei 2020 gelanceerd. Warren Byrd (1965) komt uit Hartford, Connecticut, kreeg wat pianoles in de kerk maar is voornamelijk autodidact. Byrd, die tegenwoordig veel speelt met zijn partner-trompettist Saskia Laroo, zal zich in die twintig jaar verder ontwikkeld hebben, maar op deze cd is hij een keihard swingende bebop pianist. Op de cd staan twee nummers van Thelonious Monk, maar ook uit de andere nummers wordt duidelijk dat Monk zijn grote inspiratie is geweest. Byrd is minder hoekig en romantischer dan Monk en bepaald geen epigoon. Er zijn meer invloeden te horen. Randy Weston, McCoy Tyner en in het nummer 'Armageddon' Cecil Taylor, zijn belangrijke bronnen waaruit hij put. De titel van de cd is een filosofische gebaseerd op een quote van Michel Foucault die zegt dat de waarheid niet alleen in je eigen wortels te vinden is, maar ook in jazz die zelf altijd verandert. Of in gewone-mensentaal: 'juist fouten en verkeerde inschattingen geven aanleiding tot nieuwe dingen die blijven bestaan en waarde hebben.' Het is te hopen dat een hernieuwde inschatting van de tot nu toe over het hoofd geziene Warren Byrd aanleiding geeft tot het op de juiste waarde schatten van een ogenschijnlijk nieuwe en bijzondere pianist. Zo veel pianisten die de ballad You've Changed zo gevoelig en zo romantisch kunnen spelen als Byrd zijn er immers niet.

Tom Beetz

Bezetting:

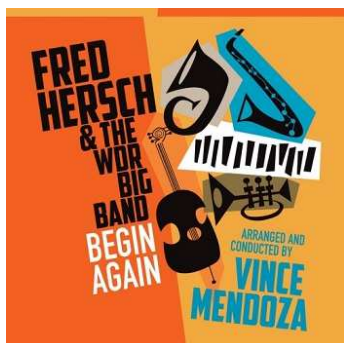
Warren Byrd (piano), Kris Allen (altsax), Steve Porter (contrabas), Tido Holtkamp (drums);

Warren Byrd (piano), Johnathan Ball (tenor- en sopraansax), Tom Pietrychia (contrabas), Michael Scott, Tony Leone (drums).

FRED HERSCH & THE WDR BIG BAND**Begin Again**

Palmetto Records

De cd 'Begin Again' van pianist Fred Hersch met de WDR Big Band is er één voor de echte bigbandliefhebbers. Dat is met zo'n orkest natuurlijk niet verbazend. Zet daar dan ook nog eens dirigent Vince Mendoza voor en je hebt een uitstekende plaat. Maar daar is niet alles mee gezegd, want dit is ook een interessante plaat voor liefhebbers van andere jazzvarianten. En dat laatste zit hem in de solist. Fred Hersch is niet meteen iemand die bekend staat om zijn bigbandwerk, maar hij is wel een goed pianist. Bovendien is hij een excellent componist. Alle stukken op dit album zijn van zijn hand en mooi gearrangeerd door Mendoza. Luister vooral ook naar 'Out someplace (Blues for Matthew Shepard)'. Geweldig!

Bart Hollebrandse**Bezetting:**

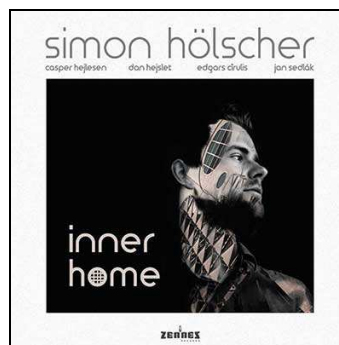
Fred Hersch (piano), WDR Big Band onder leiding van Vince Mendoza met onder anderen Johan Hörlén, Karolina Strassmayer (altsax), Paul Heller (tenorsax), Ruud Breuls, Andy Haderer (trompet), Ludwig Nuss, Andy Hunter (trombone), Hans Dekker (drums).

Luister hier naar 'Out someplace':

https://www.youtube.com/watch?v=Uofe_7BjeZQ

SIMON HÖLSCHER**Inner Home**

ZenneZ Records

Een aandoenlijke jeugdfoto siert de website van Simon Hölscher. Met een helblauw uniformjasje en een pet met een grote witte pluim kijkt hij als zevenjarig lid van een drumband zelfverzekerd in de camera, de drumsticks losjes in de hand. Willem Breuker zei het al: de dorps harmonie is de beste leerschool. Met 'inner home' presenteert Simon Hölscher zich op zijn debuut-cd als drummer, componist en bandleider. Simon heeft na het conservatorium in Utrecht zijn vleugels uitgeslagen naar Denemarken om aan de Koninklijke Academy of Music van Aalborg zijn Masters te halen. Dat hij daar goed geland is blijkt wel uit het internationale gezelschap dat hem bijstaat op zijn debuut. Maar ook tijdens zijn studiejaren had Simon al succes, onder andere met de Brits/Nederlandse rockformatie Alcuno Wilds. De cd 'inner home' bevat zeker geen rockmuziek, maar is gevuld met heldere, frisse jazzmuziek, allemaal van eigen hand. De stukken refereren aan de belevingswereld van Simon. Wat opvalt is dat, op een enkele break na, Simon Hölscher geen frontplaats nodig heeft om toch aanwezig te zijn. Zijn ritmes zijn subtiel en laten veel ruimte voor de andere muzikanten. Het stuk 'The Amsterdream' is een melancholieke ballad met Thomas Hulst in de voetsporen van Toots. 'Songs for my folks' deint soepel op de funky solo van gitarist Casper Hejlesen, losjes op de huid gezeten door het drumtalent himself. Op flügelhorn schittert Dan Hejslet met een mooie fluwelen toon in de 'Garden of Epicurus'. Simon Hölscher heeft voor zijn debuut niet zomaar een groepje bij elkaar gescharreld. Het is een hecht team van prima muzikanten, die met elkaar, maar ook met hun solo's deze cd glans geven.

Sjoerd van Aelst**Bezetting:**

Simon Hölscher (drums), Casper Hejlesen (gitaar), Dan Hejslet (trompet, flugelhorn), Edgars Cīrulis (piano, Wurlitzer), Jan Sedlák (bas, el. bas), Thomas Hulst (harmonica).

Bekijk hier een video over het album:

<https://www.youtube.com/watch?v=ZoZw5U5ed4I>

SUN-MI HONG QUINTET
A Self-Strewn Portrait
ZenneZ Records

Een kwintet met twee Zuid-Koreanen, twee Italianen en een Schotse trompettist. Voorts als gastvocalisten een Mexicaanse en nog een Zuid-Koreaanse. Wat kunnen we daarvan verwachten? Juist: dat weten we niet.

De leidster, de veelbesproken slagwerkster Sun-Mi Hong, zag ik vlak voor corona nog aan het werk: klein van stuk maar kaarsrecht, spelend alsof de stokken en pedalen vanzelfsprekende verlengstukken van haar ledematen waren.

Ze schreef voor dit album vrijwel al het materiaal en noemde het openingsnummer 'Self portrait'. Dit album gaat over haarzelf, daar wijst de albumtitel (een zelfportret als een 'zelf bezaaide' tuin) ook al op. Eén ding is zeker: ze is een complexe persoonlijkheid.

Er zijn plotse, declamatorische blazersensembles. Tekstloze, acrobatische toeren van de zangeressen. Vertrouwde fragmentjes 'in vieren' die nooit lang duren. Arrangementen in vast tempo waarbij de pianist en de slagwerkster vrijelijk tekeer gaan, alsof op de partij staat: 'niet begeleiden'. Dreunende pianoakkoorden en even dreunende drumpartijen onder uitzinnige saxerupties, als een late opname van John Coltrane. Krijtsjes, klaagjes en kreetjes van de vocalisten over koortsachtig getrommel. Tegen het eind komt een Engelstalig gedicht van Hong, gevolgd door een live-track (vanuit het Bimhuis) met blazerspartijen als bij een uitvaart. De pianist legt er een wreed ostinato achter. De tenorsaxofoon komt ook nog met enkele ernstige mededelingen.

Je blijft er geboeid naar luisteren, zonder alles meteen te begrijpen.

Jeroen de Valk

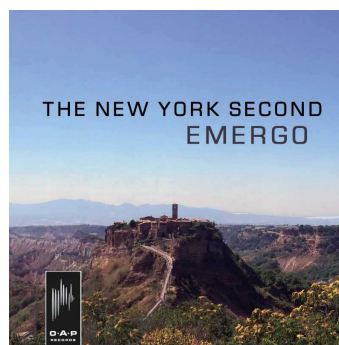
Bezetting:

Alistair Payne (trompet), Nicolò Ricci (tenorsax), Young-Woo Lee (piano), Alessandro Fongaro (bas), Sun-Mi Hong (drums, percussie). In enkele stukken: Song-Yi Jeon (zang, effecten), Fuensanta Méndez (stem).

Luister hier naar 'Self portrait':

<https://www.youtube.com/watch?v=gSKgTwYR4XM>

THE NEW YORK SECOND
Emergo
O.A.P. Records

Het is altijd riskant als iemand van zijn hobby zijn beroep maakt. Pianist Harald Walkate is daarop een uitzondering. Hij is ook actief in de financiële zakenwereld en lijkt niet afhankelijk van zijn artistieke inkomsten. Toch maakt hij zich er beslist niet gemakkelijk vanaf. Hij schreef negen composities en die zijn doorwrocht en hebben inhoud. Daarvoor stonden heel wat muzikale helden uit zijn jeugd model, vooral Herbie Hancock. Maar ook Joe Zawinul, dat horen we in 'Hello Joey'. En Freddy Hubbard, door gasttrompettist Teus Nobel in 'Thats does it'.

'Emergo' is het derde album van Harald Walkate. Het is het tweede met zijn groep The New York Second. De twee eerste albums werden uitgebracht in eigen beheer. Maar Barry Olthof van O.A.P. Records zag hier tijdens opnamen die hij maakte (terecht) wel brood in en bracht 'Emergo' uit op zijn label. Hij zorgde overigens ook voor de productie en het mixen en masteren.

De technische bagage van Walkate is prima in orde en zijn composities zijn dat ook. De keuze van zijn kompanen is ook een gelukkige. Vooral de hardbopcombinatie van Teus Nobel met saxofonist Frank Paavo is kostelijk. De jonge begeleiders staan misschien een beetje op de achtergrond, maar 'Hello Joey' is stevig funky groovend met een uiterst steady drummer. 'A water's cloak' is het langste stuk en bestaat uit drie delen. Ze duiden op de watersnoodramp. Eerst de 'stilte voor de storm'. Daarna de paniek en de strijd. Ten slotte de gestructureerde wederopbouw. Was het album 'Bay Of Poets' wat rustiger van aard, 'Emergo' is anders. Meer karakter, puntiger en soms een beetje vertoon van spierballen. Elke compositie wordt kort beschreven.

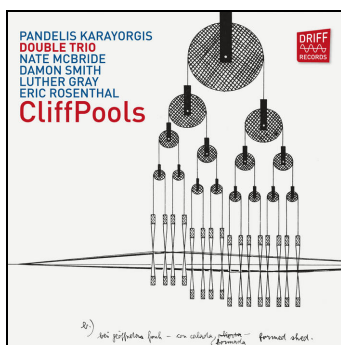
In het hoesje staat een foto van de pianist. Gefotografeerd in donkere tinten. De sfeer lijkt een schilderij van een 'Hollandse meester' in de Gouden Eeuw. In diezelfde tijd werd trouwens 'Luctor et Emergo' een deel van de wapenspreuk van Zeeland. En wat The New Standard, The New York Minute en The New York Second met elkaar te maken hebben, leest u in het cd-boekje.

Peter J. Korten

Bezetting:

Harald Walkate (piano), Frank Paavo (saxofoons), Teus Nobel (trompet), Marijn van de Ven (bas), Max Sergeant (drums).

Video over de cd: <https://bit.ly/3f5Cb5G>

PANDELIS KARAYORGIS DOUBLE TRIO**CliffPools****Driff Records**

Wat doe je als je er als pianist twee verschillende trio's op na houdt, en toe bent aan iets nieuws? Je schuift ze gewoon ineen tot een kwintet – of een dubbeltrio, zoals Pandelis Karayorgis het liever noemt. In 2018 nam hij eerst een album op met Cliff, met bassist Damon Smith en drummer Eric Rosenthal, en kort daarop een met Nate McBride en Luther Gray (ook zijn muzikale partners in Cut Out, zie mijn recensie in de vorige JF) als Pools. De gecombineerde groep heet nu dan ook CliffPools. De pianist, een van de sterkhouders van de creatieve jazzscene van Boston, wijst naar het hoesontwerp voor een metafoor voor hun muziek. Wat we zien, is een ontwerp van Bauhaus-kunstenaar Lena Berger voor een weefgetouw. De muzikale draden van de vijf muzikanten vlechten zich op intrigerende wijze dooreen. Heel fraai zijn daarbij bijvoorbeeld de zingende, gestreken contrabassen in 'Scale the firmament', maar ook de in elkaar hakende drumritmes op het hele album. Dat blijft altijd spannend, want niet elke twee slagwerkers zijn even goed op elkaar afgestemd in hun frasering. Dat het met twee drummers en twee bassisten ook flink tekeer kan gaan, horen we al in het openingsstuk, 'Weft'. De bandleider kiest er hier voor om een subtiel hamerende pianostijl te hanteren die refereert aan Cecil Taylor. Daarmee horen we een andere Karayorgis dan we die tot nu toe kenden. Bij The Whammies en Cut Out laat hij zich vooral horen als een eigenzinnige, maar subtiele en elegante toetsenman. Die laat zich ook bij 'CliffPools' wel horen, maar het palet is hier dus breder.

Herman te Loo**Bezetting:**

Pandelis Karayorgis (piano),
Nate McBride, Damon Smith (bas),
Luther Gray,
Eric Rosenthal (drums).

Luister hier naar 'Weft':

<https://bit.ly/2XVVvfn>

YAROSLAV LIKHACHEV QUARTET**Crumbling****JazzHausMusik**

Driekwart John Coltrane-scherpte, eenkwart Zoot Sims-warmte, veel schrijnende emoties die misschien een Russische achtergrond hebben en een technische perfectie waar Coltrane destijds geen geduld en tijd voor had. Dit alles horen we in de klank van tenorsaxofonist Yaroslav Likhachev. Daarbij komen nog wat invloeden. Denk aan Wolfgang Engstfeld, zijn docent op het conservatorium van Keulen; die kende ook zijn Coltrane. En denk aan Michael Brecker, een onvermijdelijke inspiratiebron. Vooral als slagwerk en tenor een duet aangaan.

Zoals vrijwel alle jonge musici is Likhachev (1991) tevens een componist die zich er niet met een jantje-van-leiden van af wil maken. Maar in tegenstelling tot veel anderen schrijft hij werk dat van een heldere logica getuigt en beschikt hij over een band die dat alles perfect heeft geïnternaliseerd. Likhachev zelf rijgt de soms wonderlijke akkoordovergangen naadloos aan.

Aardig om te weten: Likhachev groeide op in Sibirië en werd tot de jazz bekeerd door een optreden van Benny Golson, die in 2007 helemaal naar zijn woonplaats was getrokken. Hij studeerde op het conservatorium van Novosibirsk en vervolgens dat van Keulen, waar hij bleef wonen.

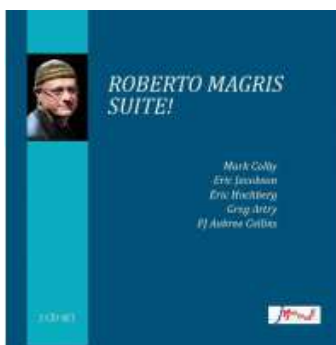
De vier musici zijn waarlijkse virtuozen, die niettemin onzelfzuchtig samenspelen. Daarbij krijgt de lyriek van de leider alle ruimte. Bassist Conrad Noll fungeert bijna als tweede solist, zowel arco als pizzicato. Hij is bovendien zeldzaam goed opgenomen: akoestisch maar met voldoende definitie. Dit dankzij technicus Reinhard Kobialka. Of zijn collega's hier eens goed naar luisteren: zó neem je een bas op.

Jeroen de Valk**Bezetting:**

Yaroslav Likhachev (tenorsax),
Yannis Anft (piano),
Conrad Noll (bas),
Moritz Baranczyk (drums).

Bekijk hier een video over de cd:

https://www.youtube.com/watch?v=KE7chxM_Obg

ROBERTO MAGRIS**Suite!****JMood Records****Bezetting:**

Roberto Magris (piano, Fender Rhodes),
 Eric Jacobson (trompet),
 Mark Colby (tenorsax),
 Eric Hochberg (contrabas),
 Greg Artry (drums),
 Pj Aubree Collins (stem).

Luister hier een interview met Roberto Magris:

<https://youtu.be/3w2Hb8MI8a4>

GELEZEN OP TheNation.COM

"I've done numerous talks and workshops online since mid-March with various institutions and organizations, along with hosting two weekly online chat series for Jazz House Kids and the Newport Jazz Festival. I find this new indoor-based world, personally speaking, both relaxing and creatively riveting. I now have more time to read, write, and practice. My life up until March 14, like that of many musicians, was a head-spinning daily routine of playing, showering, briefly sleeping, hopefully eating, and traveling to the next city."

Bassist Christian McBride, 24 april 2020.

De Italiaanse pianist, componist en arrangeur Roberto Magris is actief vanaf de late jaren zeventig. Zijn zeventiende album 'Suite!' brengt hij uit op JMood waaraan hij vanaf de start van dit label in 2008 ook is verbonden als artistiek leider en producer. 'Kansas City Outbound', zijn eerste album voor JMood, gaf hem houvast in Amerika en de spirit om artistiek te rijpen. In de liner notes bij 'Suite!' schrijft Magris: "Normaal gesproken is muziek plezier, maar het kan ook meer zijn. Toen ik als jonge jazzmuzikant John Coltrane's 'A Love Supreme' had beluisterd, realiseerde ik me dat bepaalde muziek spirituele en sociale boodschappen kan overbrengen. Als er achter de muzikale creatie een passie, geloof of boodschap zit, kan er iets bijzonders gebeuren. Het communicatieniveau overstijgt de muzikale ervaring. Als muzikant heb ik altijd geweten dat ik het op die manier moest proberen, maar ik was verlegen en meer geconcentreerd op het vergroten van mijn muzikale vaardigheden en ervaring naar een hoger niveau."

Op 'Suite!', dat een concertante opzet heeft, reflecteert Magris op zichzelf en op de universele wortels van de jazz. Zijn muzikale visie kan worden opgevat als een bezwerende boodschap voor de toekomst van de wereld.

Het dubbelalbum bevat veel eigen werk, jazzstandards en interpretaties van pop- en rocknummers. Het openingsstuk 'In the wake of the Poseidon' van King Crimson is pakkend gearrangeerd en biedt veel ruimte om de band te laten excelleren. 'Sunset breeze' is een aanstekelijk amalgaam van Latin en progressieve hardbop. Ook 'A message for a world to come' is met finesse georkestreerd. Het titelstuk heeft ferme diepgang en een lyrische ondertoon. In 'Circles of existence', het laatste stuk op de eerste cd, gaat de band met bravoure voluit en klinkt een uitgebalanceerde chemie. De spirituele bijdrage van zangeres Pj Aubree Collins, die hier vooral teksten spreekt, geeft een poëtische laag aan het geheel die zeker niet misstaat en mooie rustpunten creëert in de verder hoofdzakelijk stuwende tempi.

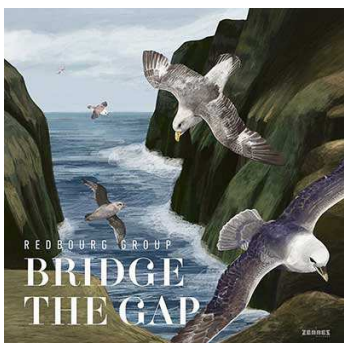
In '(End of a) Summertime' laat Magris intrigerend solospel horen. De piano zweeft en ook de tweede cd lijkt moeiteloos van de grond los te komen. Helaas gebeurt dat niet. De atmosfeer slaat om in een weinig boeiend palet. Vooral de mierzoete klank van de Fender Rhodes roept wrevel op. Dat neemt niet weg dat er sterk gearrangeerde frases blijven passeren, waarin goede ideeën doorklinken. Magris brandt zijn vingers aan John Lennon's 'Imagine', waarmee hij zijn ambitieuze project afsluit. Het is onduidelijk wat hem bij deze interpretatie voor ogen stond.

Voor 'Suite!' heeft Magris een subliem spelende band bijeengebracht, waar hij op een terughoudende manier leiding aan geeft. Los gezien van de tegenvallende tweede helft, zou het beslist de moeite waard zijn als hij de ingezette ambities sublimeert tot jazz en het pad van de romantiek verlaat.

Roland Huguenin

REDBOURG GROUP
Bridge The Gap
 ZenneZ Records

Als je Yuri Rhodenborgh googlet maak je kennis met een fascinerende eigenschap van deze jonge jazzgitarist. Hij heeft een nogal ongewoon goed ontwikkeld evenwichtorgaan, dat hem in staat stelt om als koorddanser-acrobaat op onwaarschijnlijk grote hoogte over een lijn te balanceren. Dergelijke waaghalzerij noemen we 'highlinen'. Wat gaat er door je heen als je tussen de torenflats hoog boven Rotterdam balanceert? Het is een gevoel dat een normale sterveling niet kent. Yuri legt het uit: "Highlinen is een combinatie van adrenaline en rust, in the zone zijn." Hij heeft dat gevoel proberen te vangen met zijn groep Redbourg Group op de cd 'Bridge The Gap'. De muziek varieert van serene rust tot wat op z'n minst op onrust lijkt. Iets wat ik me honderd meter boven straatniveau levendig kan voorstellen. Yuri gaat daar laconiek mee om en heeft zelfs nog oog voor een fraaie zonsondergang, zoals verklankt in het nummer 'Les jumelles'. Dat de wind je lelijk kan verrassen horen we in het nummer 'And the wind pushes'. Om te improviseren heb je als muzikant lef en concentratie nodig. Maar de balanceeract van Yuri Rhodenborgh maakt deze eigenschappen wel heel invoelbaar, getuige het YouTube-filmpje (zie de link hieronder). Denk nu niet dat de cd 'Bridging The Gap' een rariteit is. Ook zonder deze achtergrondkennis maakt de Redbourg Group prima muziek, variërend van enerverend, naar heel relaxt.

Sjoerd van Aelst

Bezetting:

Yuri Rhodenborgh (gitaar), Koen Smits (trompet), Wietse Voermans (altsax), Lucas Martínez Membrilla (tenorsax), Marijn van de Ven (bas), Denis Baeten (drums).

Beluister hier het titelnummer van de cd:

<https://bit.ly/3eXcHaF>

DAVID S. WARE NEW QUARTET
Théâtre Garonne, 2008
 AUM Fidelity

In 2007 ontbond David S. Ware na zeventien jaar zijn vaste kwartet met pianist Matthew Shipp. Basist William Parker bleef aan boord en naast drummer Warren Smith koos de tenorsaxofonist voor een gitaar in de bezetting, in de persoon van Joe Morris. Het verschaftte de groep een grote helderheid, omdat Morris een tamelijk kale, onopgesmukte stijl heeft. Je zou hem een soort avant-gardeversie van Jim Hall kunnen noemen. De nieuwe groep nam een eerste album op ('Shakti') en vertrok kort daarop naar Europa voor een tournee. Ondanks Ware's broze gezondheid (hij had pas een nieuwe nier gekregen) horen we op deze registratie uit Toulouse een zeer energiek en goed ingespeeld ensemble. Het thematisch materiaal is kernachtig en nodigt uit tot vlammeende, melodische improvisaties. Vooral 'Crossing Samsara', dat met twee delen en een reprise ongeveer de helft van de plaat inneemt, is een aanstekelijk, harmolodic-achtig stukje. Het repeterende motief biedt een basis van waaruit Ware zijn breed uitwaaierende solo's neer kan zetten om te bewijzen dat hij een van de origineelste en meeste gedreven blazers uit de post-Coltraneschool is. Zijn lyriek en melodieënrijkdom zijn indrukwekkend. Parker is het alomtegenwoordige basbeest, met subliem strijk- en plukwerk, die ook in Warren Smith een fijne partner in crime heeft.

Herman te Loo

Bezetting:

David S. Ware (tenorsax), Joe Morris (gitaar), William Parker (bas), Warren Smith (drums).

Luister hier naar 'Reflection':

<https://soundcloud.com/aum-fidelity/reflection>

WARREN BYRD/SASKIA LAROO

Bezetting:

Saskia Laroo
(trompet, tenorsax, bas, zang),
Warren Byrd (piano, zang).

Datum en plaats:

Iedere vrijdag vanaf 20 maart 2020,
Hartford (VS), Amsterdam via Facebook.

In tijden van tegenslag vindt de mens innovatieve oplossingen en interessante uitwegen. Zo ook trompettist Saskia Laroo en pianist Warren Byrd. Zij startten na het annuleren van een indrukwekkende lijst van nationale en internationale concerten, de serie 'Friday Feel Good Concerts', online vanuit hun eigen huis. Eerst live uit Hartford, Connecticut, de plaats waar Byrd opgroeide, en later ook vanuit Amsterdam, krijgen we een kijkje in de keuken, de slaapkamer en uiteindelijk de tuin.

Keuken

Het eerste concert, vanuit de keuken, opende met een nieuw nummer. En hoe kon dat anders heten dan 'Corona blues', een interessante versie van 'I got the blues' met uitstekende teksten. Het stuk komt vervolgens elk concert weer terug. Het concert is eigenlijk een intieme privé-les blues, gegeven door Warren Byrd. Mooi in deze toch wat 'donkere' tijden. Daarnaast was de trompet er natuurlijk ook en stukken van Laroo's laatste plaat 'Trumpets Around The World'. En een fraaie ode aan de onlangs overleden trompettist Roy Hargrove in 'Groovin' hard'. Verder ook, en dat gebeurde in elk concert, een standaard. In de eerste aflevering een ode aan de lente met 'I remember April'. De afsluiter was een vanzelfsprekend eerbetoon aan de grondlegger van de jazztrompet: Louis Armstrong. Het was niet alleen een eerbetoon, maar tevens een teken dat dit duo vooral niet terneergeslagen is. Vanzelfsprekend brachten ze 'What a wonderful world'.

In het tweede concert, ook vanuit de keuken, was er minder blues, maar bleef de uitstraling van het eerste concert: plezier en hoop in donkere tijden. Als klassieker werd 'Sunny side of the street' gebracht. Ook deze keer was er geen publiek bij, maar zoals in een goed concert, riepen Laroo en Byrd de kijkers op om mee te doen. Byrd gaf een kleine masterclass over de (corona) blues in 'Everybody got it'. Een blues moet droevig en neergeslagen zijn, maar heeft ook altijd een ondertoon van hoop, toekomst en betere tijden. En dat ziet Byrd heel scherp!

...vervolg in de rechterkolom

JAZZ IN QUARANTAIN

Het Nederlands en Engels werden niet alleen afgewisseld, maar ook door elkaar gebruikt. In latere concerten zingt Byrd in het Nederlands en Laroo in het Engels. Mooiste voorbeeld is het nummer 'Hou vol, Hold': 'We hebben de griep verslagen' en 'We will prevail'.

Slaapkamer

In het eerste slaapkamerconcert bleek dat Huize Laroo-Byrd een vleugel naast het bed heeft staan. Opmerkelijk was het mooie pianowerk en het uitstekend trompetgeluid in 'Beyond the flaw', een eigen stuk van Warren Byrd.

Tuin

Inmiddels in Amsterdam verplaatste het duo zich naar de tuin. En deze keer was er ook echt publiek bij: buren Jeannie, Emma en Igbo, en vele anderen luisterden vanuit hun eigen tuin toe. En deze keer haakte het publiek echt aan, ondanks de perceel-scheidende schuttingen. De vrolijkheid was nooit ver weg. Het concert eindigde met 'Happy birthday' voor buurvrouw Jeannie, luidkeels meegezongen door de Wilhelminastraat.

In de serie wordt regelmatig duidelijk dat de twee musici geliefden zijn. Het mooiste moment was zeker in het eerste slaapkamerconcert. Warren Byrd introduceerde, misschien wel het gevoeligste nummer in de jazzgeschiedenis, Ellington's 'Come rain come shine' waarin Laroo bas speelt met de kanttekening 'it is always intriguing to work with my baby-pie on the bass'. Ontroerend. En uitstekend baswerk van Laroo!

De concerten zijn interessant en leuk. Natuurlijk kon het geluid hier en daar beter. Maar ja, wiens slaapkamer, keuken of tuin heeft een goede akoestiek? En daar gaat het in deze serie natuurlijk ook helemaal niet om. Inmiddels zijn er al zeven wekelijkse afleveringen te vinden op YouTube. Je zou bijna hopen dat het coronavirus blijft en de concerten nog lange tijd door blijven gaan. Misschien een idee om gewoon door te gaan als we corona echt verslagen hebben?

Ga luisteren naar deze serie 'Friday Feel Good'-concerten. Niet alleen voor de muziek, maar vooral ook voor de positieve uitstraling! De concerten zijn gratis te zien, maar een donatie waarmee Byrd en Laroo kunnen voorzien in hun levensonderhoud wordt zeer op prijs gesteld.

Bart Hollebrandse

Laroo en Byrd geven elke vrijdag om 19.00 uur een concert via Facebook. Meer info: <https://www.warrenbyrd.com/>

Kijk hier naar Jazz in the garden part 1:
<https://www.youtube.com/watch?v=Ysffh07RfCA>

FRANK HEWITT

Pianist (1935 – 2002)

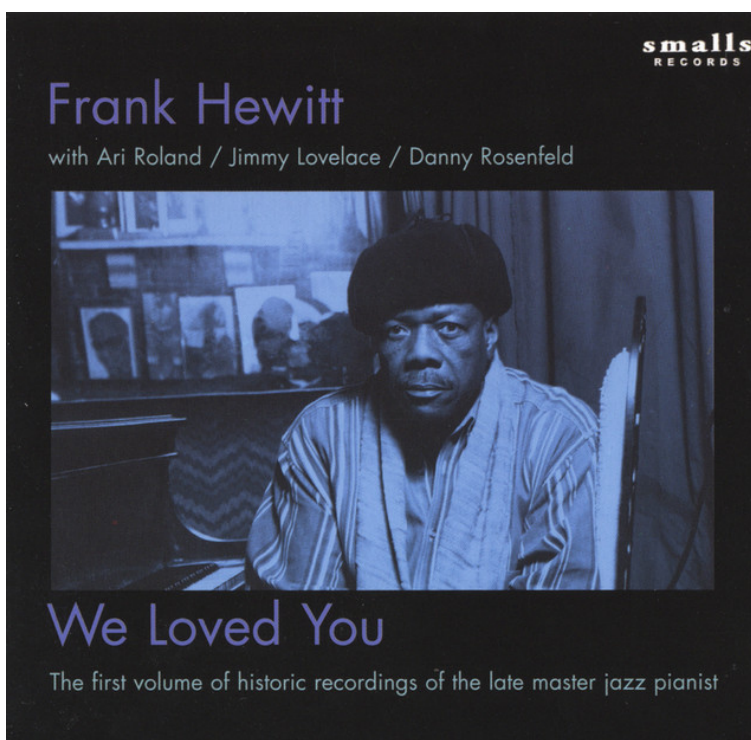
Van 'Altamira tot heden' zijn duizenden kunstenaars opgehemeld, terwijl honderdduizenden andere eerbiedwaardige vrouwen en mannen in alle stilte ook kunstwerken afleverden. Dat is ook zo in de jazz: er is meer dan alleen maar 'van Armstrong tot Zorn': ontelbare jazzmuzikanten musiceerden in alle 'stilte' om hun dagelijks brood te verdienen, de ene vrouw of man eergriper dan de andere. Zou de bescheiden pianist Frank Hewitt gesmacht hebben naar eer en glorie? Zou geld de zin van zijn leven geweest zijn?

In deze bijdrage gaat het niet over Smalls Paradise (enige juiste schrijfwijze) van clubeigenaar Ed Smalls (1882-1976), bij jazzers bekend dankzij Jimmy Smith 'Groovin' At Small's Paradise' (sic) van 15 november 1957, of van King Curtis 'Live At Small's Paradise' (sic) van 1966. Het gaat over Smalls in New York. In juli 1996 nam gitarist Kurt Rosenwinkel daar zijn 'East Coast Love Affair' op, met Avishai Cohen (bas) en Jorge Rossy (drums), een plaat met liner notes van Mitch Borden.

Smalls Jazz Club werd in 1994 opgericht door ex-Navy marinier, filosoof, violist en filantroop-jazzfan Mitch Borden. Hij gaf een podium aan jazzmuzikanten om hun talenten te ontplooiën, 'after hours', dag en nacht was daar live muziek, muzikanten konden er overnachten als ze geen toevlucht hadden, zoals **Frank Hewitt**. De 11 septemberaanval en het rookverbod leidden tot bankroet en sluiting op 31 mei 2003. De concerten verhuisden naar de grote horecazaak ernaast, Fat Cat aan de 75 Christopher Street, NYC. Nog steeds in Greenwich Village, niet ver van de jazzclubs Village Vanguard en Sweet Basil's. Begin 2006 is de oude Smalls heropend, 183 West 10th Street, New York 10014. Alle muziek wordt er opgenomen, ook voor video sinds 2011, en er is een nieuw platenlabel: Smalls Live (www.smallslive.com). Vlaming tenorsaxofonist Robin Verheyen mocht er in februari optreden met Marc Copland (piano), Drew Gress (bas) en Eric McPherson (drums).

...vervolg in de rechterkolom

DISCOGRAFISCHE NOTITIES

Pianist Frank Hewitt op de hoes van een Smalls-album.

Het was scharrelen om informatie over Frank Hewitt bijeen te sprokkelen: plaatrecensies door Stuart Jefferson en Alex Henderson waren nuttig, ook de Amerikaanse website AllMusic (voorheen All Music Guide), en de site van Smalls Records. Ik kon 'Frank Hewitt: hard bop, Elmo Hope, Cecil Payne, Dinah Washington' (ISBN 9786201327085) niet raadplegen, uitverkocht.

Het uitbrengen van platen van Frank Hewitt, compromisloze getalenteerde pianist op de NYC-jazzscene, is als een eerherstel voor het onrecht dat die man werd aangedaan door de grote platenbazen; die gaven de voorkeur aan fotogenieke jonge muzikanten. En waar bleven de jazzjournalisten: hoe kon zo'n creatieve pianist, die altijd in zijn New York bleef, tijdens zijn leven zo onbekend blijven?

Fred Kaplan schreef in 'The Absolute Sound' van juni-juli 2005: "Frank Hewitt, who died three years ago at the age of 66, may have been the greatest unrecognized jazz pianist of our time".

Hoe kon zo'n creatieve pianist, die altijd in New York bleef, tijdens zijn leven zo onbekend blijven?

Frank Hewitt werd geboren op 23 oktober **1935** in de Queens, NYC, maar groeide op in Sugar Hill, Harlem, ook Duke Ellington en Cab Calloway woonden in deze historische wijk van Manhattan (**1**). Zijn moeder speelde piano en orgel in de kerk en spoorde Frank aan piano te studeren. Hij volgde een kleermakersopleiding aan de Central High School of Needle Trades. Maar toen Frank het nummer 'Dewey square' (**2**) van saxofonist Charlie Parker (1920-1955) had gehoord, wist hij het: hij zou jazzmuzikant worden. Midden **jaren vijftig** treedt hij op in diverse jazzclubs, soms aan de zijde van trompettist Howard McGhee (1918-1987) of van baritonsaxofonist Cecil Payne (1922-2007).

...vervolg op de volgende pagina

Hewitt wordt vaste pianist in Smalls Jazz Café in Manhattans Greenwich Village, meestal met saxofonist Chris Byars, bassist Ari Roland, drummer Jimmy Lovelace, soms met gitarist William Ash. Zijn zaterdagconcerten, op zondag vroeg van 03.00 tot 05.00 uur, werden druk bijgewoond door hipsters, studenten, slapelozen en pianisten als Harold Mabern, Ronnie Matthews, Walter Bishop Jr., Gil Coggins, Brad Mehldau, Larry Willis en Cecil Taylor. Deze kenners verzeleken Hewitt met Hampton Hawes (1928-1977), Tommy Flanagan (1930-2001), Sonny Clark (1931-1963), Phineas Newborn Jr. (1931-1989) en met Barry Harris (1929; nu 91!). Hewitt was een toeverlaat voor Barry Harris toen die Jazz Workshops organiseerde in NYC, wat Harris ook al deed in het Koninklijk Conservatorium van Den Haag, ondermeer in de periode 1989-1998.

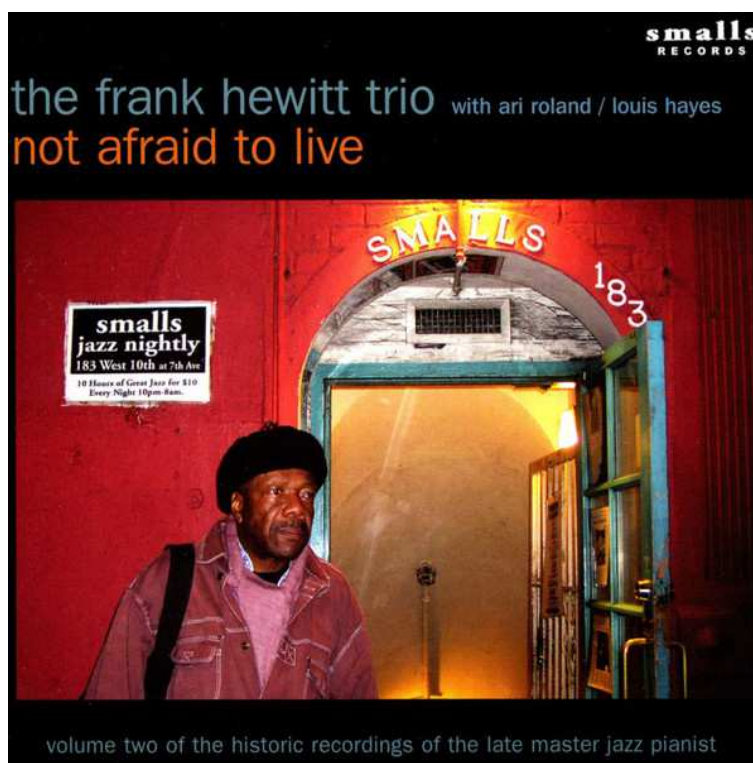
Hewitt was pas twintig toen hij als pianist fungeerde bij de zangeressen Billie Holiday en Dinah Washington, en saxofonist John Coltrane. Helaas heb ik geen foto's of muzikale fragmenten gevonden als bewijzen. Zijn leermeesters waren pianisten uit de jaren 1940-50: Thelonious Monk (1917-1982), Elmo Hope (1923-1967), Bud Powell (1924-1966) en Bill Evans (1929-1980).

In **1961** was hij soms performer in het baanbrekend toneelstuk van Jack Gelber 'The Connection' door het Living Theater, aangekondigd als 'a play with jazz by Jack Gelber featuring The Freddie Redd Quartet with Jackie McLean' (3). Ook begin jaren zestig speelde het Cecil Taylor Quartet met saxofonist Archie Shepp, bassist Buell Niedlinger en drummer Dennis Charles live dezelfde 'Connection'-muziek.

In de loop der jaren musiceert Hewitt bij de Barry Harris Jazz Workshops, The University of the Streets in de Bronx, Jazz Vespers at Saint Peter's Church in duo of in kwartet. Werkt met 'underground'-legendarische saxofonist Clarence 'C' Sharpe, een Parkerachtige bijwijlen straatmuzikant die opnamen heeft met trompettist Lee Morgan, Archie Shepp en pianist Freddie Redd.

Hewitt speelde negen jaar lang twee à drie keer per week in Smalls, duizenden mensen kwamen naar hem luisteren. Helaas zijn slechts enkele sessies opgenomen. Slechts één track werd uitgebracht tijdens zijn leven: een compositie van Kenny Dorham: 'Prince Albert' (4).

...vervolg in de rechterkolom

Pianist Frank Hewitt op de hoer van 'Four Hundred Saturdays'.

Gelukkig was er de Smalls community en Luke Kaven, onderzoeker aan Rutgers University, New Brunswick, NJ. Pas in mei en juni **2001** mocht Hewitt, door toedoen van producer Kaven, enkele stukken opnemen in The Studio met bassist Ari Roland, Smalls' huisbassist, en drummer Jimmy Lovelace (5) of Danny Rosenfeld.

Hewitt leefde niet lang genoeg om zijn plaatjes te horen en te zien: hij was dakloos, genoot wat van drank en drugs, sliep in een koelruimte achter in Smalls, en zonder familieleden stierf hij aan pancreaskanker (lymphona) op 5 september **2002**, 66 jaar oud. 2002: een dramatisch najaar voor pianisten: Ellis Larkins (1923 - 30 september 2002), Roland Hanna (1932 - 13 november 2002), Mal Waldron (1925 - 2 december 2002). Het duurde tot **2004** eer Hewitts 'We Loved You' uitgebracht werd op Kavens label Smalls Records, genoemd naar de legendarische club.

Erik Marcel Frans

Voetnoten:

(1) Een zinnetje in de lyrics: 'You must take the 'A' train to go to Sugar Hill way up in Harlem ...'. Radiopresentator Willis Conover bestreed tijdens mijn Leuvense nachtelijke studentenuren de Koude Oorlog met Rusland met zijn 'Voice of America Jazz Hour from Munich' en Billy Strayhorn's 'Take the 'A' train' uit 1939 en Ellington's versie van 15 februari 1941.

(2) Charlie Parker Quintet, 28 oktober 1947, met Charlie Parker-as, Miles 'Dewey' Davis-tp, Duke Jordan-p, Tommy Potter-b, Max Roach-d, voor Dial Records, talrijke heruitgaven.

(3) Op 15 februari 1960 speelt Jackie McLean met Freddie Redd een plaat vol met muziek uit 'The Connection' met Michael Matos-b en Larry Ritchie-d

En op 13 juni 1960 neemt Howard McGhee met Tina Brooks, Freddie Redd hun 'Connection' op. Ook Cecil Payne & Kenny Drew met Clark Terry, Bennie Green, Duke Jordan, Ron Carter, Charlie Persip hebben een 'Connection'-versie, opgenomen 14-15-16 maart 1962.

...vervolg voetnoten en discografische gegevens op pagina 20

TIEN BEKROONDE JAZZCD'S

Preis der deutschen Schallplattenkritik

Jacky Terrasson

53 (Blue Note)

Émile Parisien Quartet

Double Screening (ACT)

Marilyn Mazur's Shamania

Marilyn Mazur's Shamania (Rare Noise)

Petrucciani, Peacock, Haynes

One Night In Karlsruhe (SWR Jazzhaus)

Scott Hamilton Quartet

Danish Ballads ... & More (Stunt)

Joachim Kühn

Melodic Ornette Coleman (ACT)

Christian Lillinger

Open Form For Society (PlaiSt)

Stephan-Max Wirth

Live Experience. 25 years SMWE

Stephan-Max Wirth, Jaap Berends, Bub Boelens, Florian Hoefnagels (vier cd's; Bos.Records)

Betty Carter

The Music Never Stops (Blue Engine)

Shake Stew

Gris Gris (Traumton Records)

De **Preis der deutschen Schallplattenkritik** werd in 1980 ingesteld om het publiek op uitzonderlijke plaatopnamen te attenderen. Volgens de jury van de categorie jazz behoren de bovenstaande tien albums tot het beste wat uitkwam in de periode maart 2019 tot maart 2020.

OVERLEDEN

Henry Grimes. (Foto: Nick Ruech)

Giuseppe Logan, 17 april 2020 (84)

Amerikaanse altsaxofonist, bespeelde ook de basklarinet en de fluit. Korte carrière in de free jazz (1963-1966). Verdween van het toneel, dook na veertig jaar weer op. (jjm)

Henry Grimes, 15 april 2020 (84)

Amerikaanse bassist, speelde met allerlei musici (tenorsaxofonist Sonny Rollins, klarinettist Tony Scott, baritonsaxofonist Gerry Mulligan), voelde zich aangetrokken tot de free jazz (speelde met pianist Cecil Taylor, trompettist Don Cherry), trok zich - onverwacht - terug. Sinds 2003 weer even actief als in het begin. (jjm)

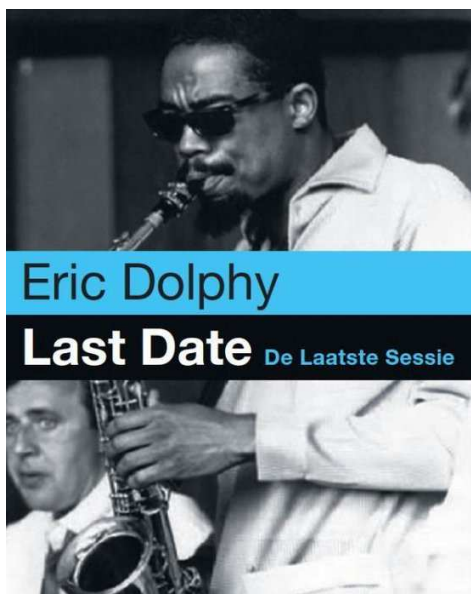
Ryo Kawasaki, 13 april 2020 (73)

Japane gitarist. Trok naar New York, speelde daar in het orkest van Gil Evans en met de drummers Chico Hamilton en Elvin Jones. Ontwikkelde zich daarna in het gebruik van elektronica, wat een aantal platen opleverde onder eigen naam. (jjm)

Irv Rochlin, 12 april 2020 (93)

Pianist Irv Rochlin overleed in de Verenigde Staten, twee dagen voordat hij 94 zou worden. Rochlin had een bewogen bestaan achter de rug voordat hij zich in 1971 in Nederland vestigde. Hij werkte onder allerlei pseudoniemen - ook als slagwerker, zanger en componist - en kampte met wat Amerikanen 'personal problems' noemden. Eenmaal in Nederland, werd hij simpelweg jazzpianist Irv Rochlin. Als stimulerend begeleider met een gigantisch repertoire maakte hij snel furore. Hij werkte met lokaal talent, onder wie Harry Verbeke en Ruud Brink, en gasten onder wie Ben Webster en Dexter Gordon. Op cd's leven vooral zijn liveoptredens met deze helden voort. Hij gaf les op het conservatorium van Den Haag vanaf 1981 tot hij in 1989 moest afhaken wegens gehoorklachten, die hem ook het samenspelen onmogelijk maakten. Zo'n vijftien jaar terug was Rochlin weer in de Verenigde Staten gaan wonen, in de buurt van een dochter. (jdv)

JAZZDOCU'S: ZES KIJKTIPS

Last Date – Eric Dolphy

Kijk hier kosteloos:

<https://tinyurl.com/y742qch3>

In de documentaire 'Last Date' van regisseur Hans Hylkema uit 1991 wordt een biografisch portret van altsaxofonist, basklarinettist, fluitist en componist Eric Dolphy gecombineerd met een reconstructie van Dolphy's laatste tournee. Tijdens deze tournee, een paar weken voor zijn dood, treedt Dolphy in Nederland op met Mischa Mengelberg (piano), Jacques Schols (bas) en Han Bennink (drums). Van hun optreden in een Hilversumse radiostudio is de plaat 'Last Date' geperst, waaraan de documentaire zijn titel ontleent.

Jackie McLean on Mars (1979)

Kijk hier kosteloos:

<https://bit.ly/2yXgkN5>

Thelonious Monk: American Composer

Kijk hier kosteloos:

<https://bit.ly/3etG3gn>

Mingus: Charlie Mingus (1968)

Kijk hier kosteloos:

<https://vimeo.com/10769018>

The Ballad of Fred Hersch

Kijk hier kosteloos:

<https://vimeo.com/145825359>

Rambling Boy - Charlie Haden

Kijk hier kosteloos:

<https://vimeo.com/399832399>

JAZZRADIO OP INTERNET

DRP8 (Denemarken)

<https://www.radio.net/s/drp8jazz>

NRK Jazz (Noorwegen)

<https://www.radio.net/s/nrkjazz>

RadioSwiss Jazz (Zwitserland)

<http://www.radioswissjazz.ch/en>

OVERLEDEN (VERVOLG)

Betty Bennett, 7 april 2020 (98)

In de jaren veertig en vijftig zangeres in de bands van Georgie Auld, Claude Thornhill, Charlie Ventura, Charlie Barnet, Benny Goodman. Werkte achtereenvolgens samen met haar beide echtgenoten: pianist André Previn respectievelijk gitarist Mundell Lowe. (jjm)

Sanne van Hek, 7 april 2020 (41)

Het overlijden van Sanne van Hek in haar geboorteplaats Eindhoven is niet corona-gerelateerd. Van Hek studeerde basgitaar en stapte pas op haar negentiende over op de trompet. In een verbluffend korte tijd beheerste ze het instrument dusdanig, dat ze al in 2003 de Dordtse Jazzprijs won. Meer onderscheidingen zouden volgen. Ze woonde enige tijd in New York maar studeerde af aan het Amsterdams conservatorium. Gevraagd naar de oorsprong van haar originele stijl, zei ze dat ze zich vooral door saxofonisten liet beïnvloeden.

In 2013 zette ze echter de trompet aan de kant om zich helemaal op elektronische muziek te concentreren. Ook wilde ze bij voorkeur niet meer herkenbaar op foto's worden afgebeeld. Een medewerker van Kunstloc Brabant schrijft op de site van deze culturele koepel: „Zelden heeft iemand met zoveel integriteit, overtuiging en toch onzekerheid een plan bij ons gepitcht. Zo zal ik me Sanne blijven herinneren. Enorm talentvol maar altijd twijfelend. Heel gefocust en toch snel afgeleid.”

In de Duitse stad Moers was ze in 2010 'Improviser in Residence' op het festival aldaar en ook nog Stadtmusikerin. Op de festivalsite is te lezen: "Das Moers Festival trauert um Sanne van Hek, die sich [...] von diesem Leben verabschiedet hat." (jdv)

Otto Wolters, 7 april 2020 (81)

Duitse pianist. Trad voornamelijk op met een eigen trio. Bekleedde daarnaast functies die zijdelings met jazz te maken hadden: in het theater, het onderwijs en een vakbond. (jjm)

NOMINATIES JJA AWARDS 2020

Lifetime Achievement in Jazz

Roscoe Mitchell, Charles Lloyd, Carla Bley, Eddie Palmieri, Chick Corea, Jimmy Cobb

Jazzmusicus van het jaar

Kris Davis, Charles Lloyd, Christian McBride, Roscoe Mitchell, Terri Lyne Carrington

Aanstormend talent van het jaar

Lakecia Benjamin, Brandee Younger, Jaimie Branch, James Brandon Lewis, Joel Ross

Plaat van het jaar

Sonero **Miguel Zenón**

Diatom Ribbons **Kris Davis**

Glitter Wolf **Allison Miller's Boom Tic Boom**

Secret Between The Shadow And The Soul

Branford Marsalis

We Are On The Edge

Art Ensemble of Chicago

De Awards van de Jazz Journalists Association (JJA) worden jaarlijks uitgereikt. Alle JJA-leden – meest Amerikanen – kunnen een stem uitbrengen op de genomineerden. Dit jaar is de 25ste editie van de verkiezing. De uitslag wordt medio mei gepubliceerd. Een greep uit de nominaties 2020 staat op deze pagina. De volledige lijst staat op: <https://www.jjazwards.org/p/2020.html>.

Groot ensemble van het jaar

Art Ensemble of Chicago 50th Anniversary, Sun Ra Arkestra, Orrin Evans and the Captain Black Big Band, Jazz at Lincoln Center Orchestra, Anat Cohen Tentet

Klein ensemble van het jaar

Myra Melford's Snowy Egret, Harriet Tubman, Allison Miller's Boom Tic Boom, Branford Marsalis Quartet, Miguel Zenón Quartet

Trompettist van het jaar

Dave Douglas, Jeremy Pelt, Wadada Leo Smith, Christian Scott aTundé Adjuah, Wynton Marsalis, Brian Lynch

Trombonist van het jaar

Wycliffe Gordon, Michael Dease, Ryan Keberle, Steve Swell

Altsaxofonist van het jaar

Steve Lehman, Gary Bartz, Bobby Watson, Matana Roberts, Miguel Zenón, Steve Coleman

Tenorsaxofonist van het jaar

Branford Marsalis, Chris Potter
Melissa Aldana, Joe Lovano

Gitarist van het jaar

Mary Halvorson, Miles Okazaki, Bill Frisell, Julian Lage, John Scofield

Pianist van het jaar

Gerald Clayton, Chick Corea, Kris Davis, Matthew Shipp, Myra Melford

Bassist van het jaar

William Parker, Thomas Morgan, Ron Carter, Christian McBride, Dave Holland, Reggie Workman, Linda May Han Oh

Drummer van het jaar

Andrew Cyrille, Allison Miller, Tyshawn Sorey, Terri Lyne Carrington, Brian Blade

JAZZ IN BEELD: WILLIAM P. GOTTLIEB

Portret van Ralph Burns, Edwin A. Finckel, George Handy, Neal Hefti, Johnny Richards en Eddie Sauter in het Museum of Modern Art in New York (ca. maart 1947).

VARIA

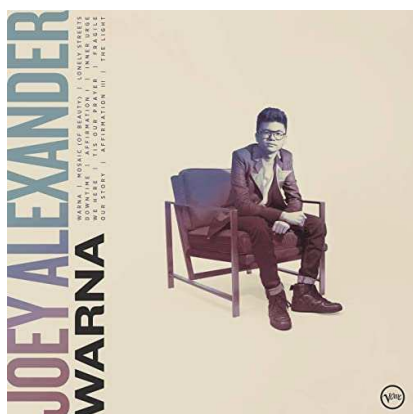
Inschrijving 7 Virtual Jazz Club's Contest geopend

Tot 1 juni kunnen jazzmusici van over de hele wereld zich inschrijven voor de vijfde editie van de 7 Virtual Jazz Club's Contest. Er zijn twee categorieën: 'amateurs en professionals' en 'jonger dan 25'. De eerste prijs bedraagt 1.000 voor de eerste categorie en 500 euro voor de jongeren, en een optreden in Italië. In de jury zitten onder anderen Peter H. Larsen (Denemarken), Howard Mandel (VS), Anna Berglund (Zweden) en Jan Fritz (Duitsland). De jury maakt een voorselectie en het publiek kan vervolgens een keus uit de genomineerden maken.

Meer info: <http://www.7virtualjazzclub.net/en/apply-now/>
en https://www.youtube.com/watch?v=pZnw95_jCWY

JAZZWEEK TOP DRIE

Datum: 27 april 2020

1 Joey Alexander

Warna
(Verve)

2 Jason Tiemann

T-MAN
(TMAN)

3 Harold Mabern

Mabern Plays Mabern
(Smoke Sessions)

De JazzWeek Jazz Top Drie geeft een overzicht van de meest gedraaide albums op de Noord-Amerikaanse jazzradio; (www.jazzweek.com).

COLOFON

JAZZFLITS is een onafhankelijk jazzperiodiek voor Nederland en Vlaanderen en verschijnt twintig keer per jaar. **Uitgever/hoofdredacteur:** Hans van Eeden. **Correctie:** Sandra Sanders. **Vaste medewerkers:** Sjoerd van Aelst, Tom Beetz, Erik Marcel Frans, Bart Hollebrandse, Roland Huguenin, Hans Invernizzi, Peter J. Korten, Herman te Loo, Jan J. Mulder, Lo Reizevoort en Jeroen de Valk. **Fotografie:** Tom Beetz, Joke Schot. **Logo:**

Het **JAZZFLITS**-logo is een ontwerp van Remco van Lis. **Abonnementen:** Een abonnement op **JAZZFLITS**

is gratis. Meld u aan op www.jazzflits.nl. Een abonnee krijgt bericht als een nieuw nummer op de website staat. **Adverteren:** Het is niet mogelijk om in **JAZZFLITS** te adverteren. **Adres(post):** Het postadres van **JAZZFLITS** is per e-mail bij ons op te vragen. **Adres(e-mail):** Het e-mailadres van **JAZZFLITS** is jazzflits@gmail.com. **Bijdragen:** **JAZZFLITS** behoudt zich het recht voor om bijdragen aan te passen of te weigeren. Het inzenden van tekst of beeld voor publicatie impliceert instemming met plaatsing zonder vergoeding. **Rechten:** Het is niet toegestaan zonder toestemming tekst of beeld uit **JAZZFLITS** over te nemen. Alle rechten daarvan behoren de makers toe. **Vrijwaring:** Aan deze uitgave kunnen geen rechten worden ontleend.

VARIA

De originele hoes van een van de opnieuw uitgebrachte 10-inch Savoy-platen van Charlie Parker.

Savoy 10-inch platen Charlie Parker opnieuw uitgebracht

Bij Craft Recordings zijn vier 10-inch elpees van saxofonist Charlie Parker in de originele vorm opnieuw uitgebracht. Het gaat om platen die in de vroege jaren vijftig bij het label Savoy uitkwamen. De opnamen daarvan werden in de jaren veertig gemaakt en verschenen toen op 78-toeren-platen. Het gaat om stukken als 'Donna Lee', 'Ko Ko', 'Billie's bounce', 'Parker's mood' en 'Ah-Leu-Cha'. Alle originele opnames zijn digitaal bewerkt voor deze editie. De hoezen zijn gereproduceerd. "Wat kun je er hebbertig van worden. En wat is het fijn om plaatjes te draaien", mailt lezer Emile van Croonenburg, die ons op deze uitgave attendeerde.

Info: <https://bit.ly/35nbOnv>

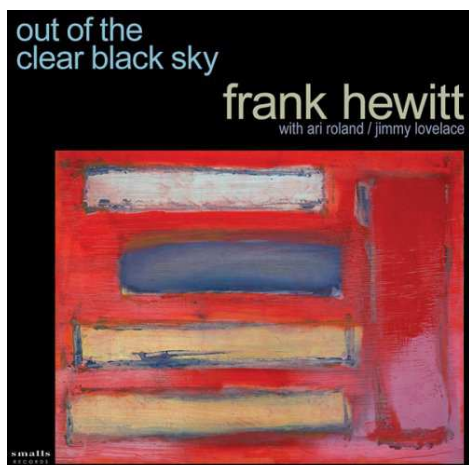
Nieuw boek over Duitse jazzgeschiedenis

Van de hand van Wolfram Knauer is onder de titel 'Play yourself, man!' een nieuwe geschiedenis van de Duitse jazz verschenen. Knauer, directeur van het Jazzinstituut Darmstadt, vertelt zijn verhaal in zo'n vijfhonderd pagina's en elf hoofdstukken. Hij begint zijn verhaal begin 1918 met een optreden van de band van het 15de Amerikaanse infanterieregiment. Die speelde onder meer 'plantagemelodieën'. Omdat Knauers jazzgeschiedenis tot nu loopt, bestrijkt zijn boek dus een periode van ruim honderd jaar. Het boek is verschenen bij Reclam.

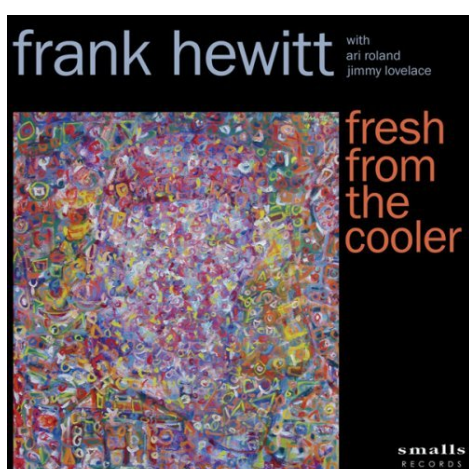
Filmmaker op zoek naar geld voor John Scofield-film

De Duitse filmmaker Joerg Steineck werkt aan een documentaire over gitarist John Scofield. 'Inside Scofield' moet eind dit jaar gereed zijn en zal begin volgend jaar op enkele grote festivals gaan draaien. Vanaf 25 mei start hij een crowdfunding-campagne om de film financieel mogelijk te maken. Een eerste tip van de sluier wordt hier opgelicht: <https://youtu.be/vXW3QW3KJk8>

Smalls 0029: 'Out Of The Clear Black Sky'

Smalls 0016 'Fresh From The Cooler'

FRANK HEWITT

Voetnoten (vervolg pag. 15)

(4) 'Prince Albert' van trompettist Kenny Dorham werd met The Jazz Messengers (Hank Mobley, Horace Silver, Doug Watkins, Art Blakey) opgenomen op 23 november 1955 in Café Bohemia, nu ook op Real Gone 317 (negentien elpees op tien cd's).

(5) Jimmy Lovelace (6 februari 1940-29 oktober 2004) was met het kwartet van gitarist Wes Montgomery in maart-april 1965 op Eurotoer met Harold Mabern-p, Arthur Harper-b, met plaatopnamen 'Live In Belgium', waarvan de plaatuitgevers de opnamedatum niet vonden. Op 2 april 1965 speelde Montgomery met broers Pim en Ruud Jacobs en Han Bennink in Bussum, waarvan opnamen. Ook het concert van het Wes Montgomery Quartet van 27 maart 1965 in Parijs verscheen op plaat. Noteer het voor eens en altijd: 'Live In Belgium' is van 4 april 1965, op televisie uitgezonden op 20 juni 1965!

Frank Hewitt in 'Manteca':

<https://bit.ly/35ectaF>

FRANK HEWITT

Discografische gegevens

Uiteindelijk gaat het maar over zes platen onder zijn naam, hier volgens Smalls Records nummering:

- 0001 We Loved You (2001)
- 0007 Not Afraid To Live (2002)
- 0010 Four Hundred Saturdays (1999)
- 0016 Fresh From The Cooler (1996)
- 0029 Out Of The Clear Black Sky (2000)
- 0052 Saliency (2001)

5 oktober 1996 – 'Fresh From The Cooler', FH-p, Ari Roland-b, Jimmy Lovelace-d, zestien nummers werden opgenomen in een namiddagssessie zonder publiek in Smalls, (Smalls SRCD 0016) (I Waited for You, Conception, I Can't Get Started, Cherokee, Monk's Mood, Tenor Madness, Peace)

3-6 juli 1997 – 'Jazz Underground – Live at Smalls', één nummer 'Prince Albert' (Kenny Dorham) met het Frank Hewitt Sextet op een compilatie: Joe Magnarelli-tp, Chris Byars-ts, Zaid Nasser-as, Frank Hewitt-p, Ari Roland-b, Jimmy Lovelace-d (Impulse IMPD 245)

21 augustus 1999 – 'Four Hundred Saturdays – Live At Smalls', Frank Hewitt Quintet, Chris Byars, Mike Mullins-as, Frank Hewitt, Ari Roland, Jimmy Lovelace ('Lullaby in rhythm', 'Blue gardenia', 'Oblivion', 'Manteca') – (Smalls SRCD 0010) -bij benadering speelde Hewitt duizend keer in Smalls van 1994 tot 2002

Frank Hewitt in 'Conception':

<https://www.youtube.com/watch?v=sLooEcF5Vnc>

11 april 2000 – 'Out Of The Clear Black Sky – Live At Smalls', Trio Frank Hewitt, Ari Roland, Jimmy Lovelace ('Misty', 'The girl from Ipenema', 'This isn't new', 'Manteca', 'Lover') (Smalls SRCD0029)

18 oktober 2000 – zelfde plaat, zelfde trio, zelfde plaats ('I married an angel', 'Misty')

16 mei 2001 – 'We Loved You', 'the first volume of historic recordings of the late master jazz pianist', trio Frank Hewitt, Ari Roland, Jimmy Lovelace, in The Studio, NYC ('Ghost of a chance', 'Polka dots and moonbeams', 'That ole devil called love', 'I remember you', 'I'll remember April') (Smalls SRCD 0001)

16 mei 2001 – 'Saliency', trio Hewitt, Ari Roland, Jimmy Lovelace, in The Studio, negen tracks pas later uitgebracht ('Strictly confidential', 'Blues for Lovelace', 'I remember you', 'Polka dots and moonbeams', 'Vonce and forever', 'I'll remember April', 'Solar', 'That ole devil called love', 'Ghost of a chance') (Smalls SRCD 0052)

Frank Hewitt in 'Polka dots and moonbeams':

<https://tinyurl.com/y968aksc>

5 juni 2001 – 'We Loved You', maar Danny Rosenfeld-d vervangt Lovelace ('Lady Bird', 'Frank's blues', 'Cherokee') ('Frank's blues' is een compositie van Hewitt)

10 april 2002 – 'Not Afraid To Live', 'volume two of historic recordings of the late master jazz pianist', in The Studio, trio Frank Hewitt, Ari Roland en dit keer met drummer Louis Hayes ('Green dolphin street', 'A night in Tunisia', 'Just one of those things', 'The nearness of you', 'Manteca', 'What's new', 'I'll remember April', 'You stepped out of a dream') (Smalls SRCD 0007)

Erik Marcel Frans